

ת"פ 71946/11/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 71946-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י עו"ד אורי סלע

נגד

הנאשם:

פלוני
ע"י עו"ד אורי קינן ועו"ד קטיה קוצ'רנקו

החלטה

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעובדות שפורטו בכתב אישום מתוקן. לפי העובדות שבהן הודה, הנאשם והמתלוננת היו נשואים זה לזה אך התגרשו מספר שנים לפני האירוע נושא כתב האישום שהתרחש ב-10.9.2018. לשניים בת משותפת. הנאשם הגיע ביום האירוע לבית גרושתו כדי לאסוף את בתם, וזאת בהתאם לסיכום מוקדם ביניהם. המתלוננת איחרה בחמש דקות, ואיחורה הרגז את הנאשם. הוא פתח את דלת מכוניתה של המתלוננת והוציא את בתם מן המכונית. המתלוננת אמרה לנאשם שיירגע כי איחרה בחמש דקות בלבד וביקשה לחבק לשלום את בתם. בעוד המתלוננת מחבקת את הבת, הנאשם אחז בילדה, והדף ממנו את המתלוננת ברגלו. כתוצאה מהדיפתה המתלוננת נפלה, ונגרמו לה שפשופים אדומים ברגלה.

2. במעשיו פגע הנאשם בזכותה של המתלוננת לשלמות הגוף, לשלוות נפש ולמגע שליו ולא טראומתי עם בתה. הפגיעות היו קלות יחסית.
3. אין מחלוקת בין הצדדים שבקצהו התחתון מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם אינו כולל מאסר בפועל. התביעה גם אינה חולקת על כך שגם הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה אינן מצדיקות להטיל על הנאשם מאסר בפועל. שירות המבחן ממליץ שאבטל את הרשעת הנאשם ואחייבו בביצוע 200 שעות של"ץ. כל אחד מן הצדדים מבקש שאאמץ חלק אחר מהמלצה זו. התביעה מבקשת שלא אבטל את ההרשעה, אך אחייב את הנאשם בביצוע של"ץ כהמלצת שירות המבחן, ואגזור על הנאשם עונשים של מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה, וכן אחייבו בפיצוי המתלוננת. עונש זה נמצא לדעת התביעה בתחתית מתחם העונש ההולם. ההגנה עותרת לכך שבהתאם להמלצת שירות המבחן אבטל את הרשעתו של הנאשם ואחייבו בביצוע של"ץ, אך זאת למספר שעות קטן יותר מזה שעליו המליץ השירות.
4. הסיניגור הגיש לעיוני צילומים של שורת אותות הצטיינות והערכה שקיבל הנאשם לאורך השנים הן בעבודתו כאיש חינוך וכמנהל קהילתי והן בשירות המילואים שלו ב..... בשנת 2020 אף העניקה עיריית תל אביב לנאשם פרס מצוינות בניהול על עבודתו כ.....
5. הסיניגור הגיש גם מכתב ארוך ועתיר בשבחים שכתב מנהל אגף קהילה מרכז בעיריית תל אביב, שהוא מנהלו של הנאשם. המכתב מסתיים בכך ש"הנאשם הוא דוגמא ומופת לדמות המנהל והמנהיג בשירות הציבורי, הוא משמש לחלון ראווה איכותי לכל הנעשה בעיריית תל אביב יפו ובהמשך דרכו ממתיין לו עתיד מזהיר".
6. בת זוגו של הנאשם בשמונה השנים האחרונות היא עורכת דין המשמשת כסגנית בכירה ליועץ המשפטי של עיריית תל אביב. בת הזוג העידה בפניי כעדת אופי וסיפרה שהנאשם הוא "אב מסור, עובד מצטיין, אדם מוערך, מתנדב, בן לתפארת, נכד לתפארת, כל מה שכל אישה יכולה לייחל שיהיה לה בבן זוג". העדה סיפרה שגם בנותיה מנישואין קודמים בקשר מצוין עם הנאשם. לדבריה, מעולם לא הייתה עדה לאלימות כלשהי מצדו של הנאשם, וגם שיחותיו עם המתלוננת, שלהן היא עדה, אינן נושאות אופי מאיים או מעלה חשש. לדברי העדה, שהיא רפרנטית ביעוץ המשפטי של התחום שבו עובד הנאשם בעירייה, לפי התקשי"ר הנאשם יהיה חייב לדווח למנהליו על הרשעה פלילית, וגם אם הרשעה זו לא תביא לפיטוריו היא תקשה מאד על התקדמותו, שעד היום הייתה ברורה ועקבית. זאת, בעוד לפי העדה האינטרס הציבורי הוא שיהיו עוד מנהלים כנאשם. התובע לא חלק על דברי העדה בעניין השלכות ההרשעה על עבודתו של הנאשם, ולא שאל אותה בעניין זה בחקירה הנגדית.
7. הנאשם עצמו הביע בפניי את צערו על חלקו באירועים, וציין שאיננו אדם אלים ומסוכן, אלא אדם הסולד מאלימות.
8. בתסקיר שירות המבחן מתואר הנאשם כאדם נעדר עבר פלילי שתפקודו לאורך השנים היה חיובי בכל מישורי החיים ועמדותיו וערכיו נורמטיביים, וכן שהמעשים נושא כתב האישום אינם מאפיינים אותו כלל. הנאשם קיבל בפני

שירות המבחן אחריות למעשיו וביטא חרטה עליהם ועל תוצאותיהם. המתלוננת אמרה לשירות המבחן שנפגעה מהתנהגותו של הנאשם והתקשתה להתאושש מפגיעה זו, אך לא הביעה עניין בהשתתפות בתוכנית לטיפול בנפגעות אלימות במשפחה. המתלוננת סיפרה שעל אף הקונפליקטים הקיימים היום בינה לבין הנאשם היא אינה חשה מאוימת על ידו והיא מעוניינת לקיים עם הנאשם קשר טוב וענייני לטובת בתם המשותפת. בת זוגו הנוכחית של הנאשם תיארה את הנאשם בפני שירות המבחן "כאדם מכיל וסובלני, כאב דואג ומסור וכבן זוג תומך", ושללה כל התנהגות אלימה מצדו. הנאשם הביע בפני שירות המבחן חשש שהרשעה תפגע בעתידו המקצועי, ואמר לקצינת המבחן שהרשעה גם תפגע בדימויו העצמי והוא יתקשה להתמודד עם אות הקלון שידבק בו. שירות המבחן התרשם שההליך הפלילי והחשש מתוצאותיו מהווים גורם מציב גבול לנאשם.

9. המלצתו הסופית של שירות המבחן הייתה שתבוטל הרשעתו של הנאשם והוא יחויב בביצוע 200 שעות של"ץ. זאת, ממגוון סיבות: היעדר עבר פלילי, לקיחת אחריות על ידי הנאשם, הבנת חומרת המעשים והבעת חרטה, שיתוף פעולה עם שירות המבחן, תפקודו התקין לאורך השנים והחשש שהרשעה תפגע בעתידו המקצועי בתחום החינוך.

10. כידוע, הכלל הוא ש"משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם"^[1], וסיומו של תיק במקרה כזה ללא הרשעה הוא חריג לכלל שיש לנקוט בו "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדיון לבין חומרתה של העבירה"^[2] - זאת, כאשר מתמלאים שני תנאים: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה"^[3]. עם השנים השתרשה בפסיקה גישה שלפיה "על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה"^[4]. הפסיקה גם הכירה בכך שמתקיים יחס בין שני התנאים לסיום תיק ללא הרשעה במובן ש"ככל שהעבירה שעבר הנאשם ונסיבות ביצועה הן ברף הנמוך, כך פוחת האינטרס הציבורי שבהרשעה. כפועל יוצא, ניתן להקל על הנטל המוטל על כתפי הנאשם להראות את עצמת הפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מן ההרשעה כתנאי לאי הרשעתו בדיון"^[5].

11. מבלי להפחית מחומרתו, מעשה האלימות שבו הורשע הנאשם בתיק שבפניו הוא קל מאד יחסית לתיקים פליליים אחרים, ובוודאי קל בהרבה מאלה שנדונו בפסקי הדין שאליהם הפנה התובע בטיעונו לעונש. מעשה האלימות שבביצעו הורשע הנאשם על סמך הודאתו אינו מייצג כלל את אורחותיו. הנאשם אינו אדם אלים. זאת ניתן ללמוד הן מדברי המתלוננת לשירות המבחן והן מדברי בת זוגו הנוכחית של הנאשם, וכמובן מהיעדרו של עבר פלילי כלשהו. יתר על כן, בחייו הרגילים שמחוץ לתקרית נושא כתב האישום הנאשם הוא אדם חיובי ביותר, שתורם לחברה במישורים שונים, הן בעבודתו לאורך השנים בתחום החינוך והקהילה, והן בשירות המילואים שלו. הנאשם קנה את עולמו בשנים רבות של עשייה למען החברה. בהתחשב בדרגת החומרה הנמוכה של מעשה העבירה שבו הורשע הנאשם על סמך הודאתו, אין מקום שהנאשם יאבד את עולמו בשל האירוע הקצר והחריג שהוא נושא כתב האישום. בהתאם לכלל שנקבע **ברע"פ שבתאי** הרי שבהתחשב בדרגת החומרה הנמוכה של מעשה העבירה די לי בראיות שהוצגו בפניו על הפגיעה הצפויה באפשרות הקידום של הנאשם בעבודתו כדי להצדיק את ביטול הרשעתו (כאמור לעיל, התובע לא חלק על עדותה של עדת ההגנה בעניין הפגיעה הצפויה בקידומו של הנאשם). מדובר במקרה שבו כמאמר **ר"ע רומנו** יש יחס בלתי סביר בין חומרת העבירה לנזק הצפוי מן ההרשעה. יש לציין שלנוכח הצטיינותו

הרבה בביצוע תפקידיו לאורך השנים, הכבדה על קידומו של הנאשם במנהל הציבורי תפגע גם באינטרס הציבורי הכללי ולא רק בעניינו הפרטי של הנאשם (ראו הדברים המובאים לעיל מתוך מכתבו של מנהלו של הנאשם). אני סבור שחיובו של הנאשם בביצוע של"ץ כהמלצת שירות המבחן תשיג את מטרות הענישה במלואן כמו גם מעביר את המסר הנורמטיבי נגד מעשי אלימות בכלל ונגד בנות זוג בפרט, והוא "מקזז" בהקשר זה את השפעות ביטול ההרשעה. על מנת שביטול ההרשעה לא יפגע באופן מהותי במטרות הענישה, איני מוצא מקום להיעתר לבקשת הסניגור ולצמצם את מספר שעות השל"ץ יחסית להמלצת שירות המבחן.

12. לנוכח האמור לעיל אני מבטל את הרשעת הנאשם.

13. אני מחייב את הנאשם בביצוע 200 שעות של"ץ בהתאם לתוכנית שקבע שירות המבחן.

14. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת בסכום של 1,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד 1.12.2022. התביעה תעדכן את המתלוננת על פסיקת הפיצוי.

15. המזכירות תשלח העתק החלטה זו לשירות המבחן ותסגור את התיק.

ניתנה היום, 3 באוקטובר 2022, בנוכחות הצדדים.

ניתן לשלם את הפיצוי החל מעוד 3 ימים לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי - www.eca.gov.il

ב. בטלפון - 35592*, 072-2055000

ג. במזומן בבנק הדואר בהצגת תעודת זהות

---

[1] ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.8.1997)

[2] ר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.1985)

[3] ע"פ כתב הנ"ל

[4] רע"פ 3589/14 שרון לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014)

[5] רע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי (10.9.2013).